

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova egy lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronkint 10 krért közöltnak.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beigta tásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

A szabadkőművességről.

(Vége.)

Magyarországban ugyanez időben szintén elterjedt a szabadkőművesség, melynek számos híve voltak úgy a magyar fő-, mint a köznemesség soraiban, valamint az egyház, a tudomány és az irodalom képviselői körében is. A Radvánszkyak, Kubinyiak, Festetichek, a Bánffy, Bethlen, Brunszvik, Eszterházy, Forgách, Gyulay, Haller, Pálffy, Ráday, Szapáry, Teleki, Niczky, Rhédey, Berényi, Török, Aspremont, Sluha, Draskovich, Barkóczy, Csáky, Batthyány, Andrássy, Waldstein, Kemény, Kun, Kornis, Illésházy, Erdődy és Pejachevich grófok, a Podmaniczky és Prómay, Splény, Mednyánszky, Knezevich, Eötvös, Inkey, Jósika, Bornemisza, Hellenbach, Schmertzing bárók, Pálffy Károly kancellár, Széchenyi Ferencz gróf a nemzeti múzeum alapítója, Fessler a híres történetíró, Sárvári Pál a debreczeni iskola európai hírű tanára, Budai Ezsaiás ref. püspök és jeles történetíró, Török József gróf a debreczeni ker. tábla elnöke, Vay József septemvir, Draskovich János gróf ezredes, Orczy József báró, Ürményi József kir. személynök, mint tagjai és többé-kevésbé buzgó apostolai voltak a szabadkőművességnek.

Helyet foglaltak a páholyokban a legelőkelőbb magyar családok képviselői, u. m.: Ragályi, Darvas, Királyi-Szathmáry, Szily, Bernáth, Pogány, Máriásy, Puky, Atzél, Ocsai, Balogh, Kende, Semsey, Skerlecz, Pászthory, Majthényi, Berzeviczy, Gyürky, Beöthy, Madách, Szontagh, Szent-Iványi, Péchy, Andrássy, Beniczky, Draskóczy, Fáy, Szilágyi, Laczkovich, Szemere, Lónyay, Szilassy, Ujházy, Bárczy, Rosty, Liptay, Pongrácz, Ne-

mes, Muslay, Ónody, Csapody, Kandó, Horváth, Sárközy, Lázár, Hertelendy, Almásy, Marich, Pajor, Tihanyi, Baloghy, Mocsáry, Máday, Kubinyi, Sréter, Radvánszky, Bohuss, Justh, Okolicsányi, Plathy, Szerencsy, Szirmay, Kapy, Pattornay, Torma, Komáromy, Vay, Óváry, Melezer, Szulyovszky, Görgey, Fejérváry, Kiss, Szelekey, Cserey, Kálnoky, Székely, Gyarmathy, Boér, Udvarhelyi, Som-sich, Chernel, Abaffy, Jankovich, Bedekovich, Vásárhelyi, Tuboly, Csépan, Csányi stb.-ek.

Az írók közül: Kazinczy Ferencz, Kármán József, Dayka Gábor, Pálóczy Horváth Ádám, Aranka György, Báróczy Sándor, Bacsányi János.

A mult században annyira népszerű volt ez intézmény, hogy a katolikus egyház számos kitűnősége is helyet foglalt a páholyokban. Magyarországon többek között tagjai voltak a szövetségnek: Hell Ferencz csákvári esperes, báró Brigidó Mihály szepesi püspök (utóbb laibachi érsek), Stocker Ferencz glogováci plebános, Hoffmann Ferencz apát, Szegedy János kanonok, Szilcz Károly jáki apát, Vizi István gyulafehérvári kanonok, Riemer Lukács brassói plebános, Tomkó Mátyás sztdomokosi plebános, Henne Ferencz zalatnai plebános, Sorgenfrey Jakab kanonok, Kolozsváry István zágrábi kanonok, Delimanich József virnizai plebános, Laky István szalavári plebános, Kucecz Antal áldozár, akadémiai tanár, Galylyuf József kanonok (utóbb érsek), Verovác Miksa érsek, továbbá számos kegyesrendi tanár, minorita szerzetes és több evang. lelkész, predikátor, szuperintendens, görög pap stb. Az osztrák páholyokban az 1788—1793. időben a katolikus papok közül helyet foglaltak: a nikolsburgi prépost, laibachi, regensburgi,

lincezi, lemergi, passau, olmtüzi kanonokok, több udvari káplán, káptalani főnök, a nikolsburgi érsek, püspöki kamarásmesterek, káptalani custosok, érseki helynökök, ciszterciták, az ágostai rend perjele, kegyesrendiek, minoriták, lelkészek stb., kiknek nevezetesebbjeit a röpirat egyenkint felsorolja.

Hogy mily nagy elterjedésnek és népszerűségnek örvendett a szabadkőművesség a külföldön a közelmúltban és ma is, annak beigazolására a szövetség tagjai közül a röpirat főlegemliti a következőket:

Franciaországban: Voltaire, Lafayette, Fénélon, Turgot, Hugo Viktor, Cambaceres, Cremieux, Louis Blanc, Littré, Chavé, Gambetta, Brissot, Jules Ferry, Paul Bert, Floquet, Napoleon Lajos, Bonaparte József, Murat tábornok stb. Angliában: Wolseley tábornok, Carnarvon lord, Byron lord, Seymour lord, Berford lord, Tennyson a westminsteri érsek, Archibald Campbell, Haddington gróf, minden eddigi lordmayer stb. Amerikában a köztársasági elnökök közül: Washington, Tyler, Polk, Pírka, Buchanan, Lincoln Ábrahám, Gerfield stb. (Amerikai páholyba Cincinnatiiban vétetett föl a szövetségbe Kossuth Lajos is.) Belgiumban: Trere Orbán, Goblet d'Alviella, Van Humbeik volt kultusz-miniszter. Spanyolországban: Castelár Emil, Sagasta, Ruiz Zorilla, Beranger tábornok. Olaszországban: Garibaldi, Mazzini, Depretis a volt és Crispien mai miniszterelnök sat., sat. Németországban: Bluntschli, Lessing, Kant, Hegel, Göthe, Herder, Wieland, Börne, Bürger, Chamisso, Fichte, Rückert, Freiligrath, Auerbach, Berthold, számos német miniszter stb.

Több országban maguk az uralkodók veszik pártfogásukba ezt az intézményt. A

A „Székelyföld“ tárczája.

D'Arc Johanna, „az orleánsi szüz“.

(Történelmi életrajz.)

Németből fordította Aphrodite.

D'Arc Johanna, vagy az „orleánsi szüz“, 1410-ben született Lotharingának a Mosel folyó mellett Dom-remi nevű helységében; tehető földművelő-családból származott. Nővéreihez hasonlóan durva munkára volt utalva. Állásához illően tudott főzni, sütni, fonni, varrni, szöni stb., de sem írni, sem olvasni nem tudott. Vallásos ismeretei azon kornak fogalmaitól fölé nem emelkedtek. Kitért azonban más lányok felett egyszerűség, ártatlanság, észtehetség, szorgalom és buzgó valóságosságban.

13 éves korában először vélt hallani, egy tölgyfa aljában pihentetve nyáját, tulvilági dicsfényben nyilatkozó hangot, a mely őt erkölcsiségre és szorgalmas templomba járásra inté, és ekkor már felfogadta, hogy soha férjhez nem megy. A benyomások ezen kornak nyomorai által Johannának élénk képzeletére nagyon hatottak, és az említett isteni sugallatnak következtében csakhamar más értelmet és irányt adtak.

V. Henrik angol király hódításai által Frankhonnak csaknem fele az angolok birtokába jutott. Szövetségeseik voltak: Fülöp burgundi herceg és Izabella, az örült hatodik Károly francia ki-

rálának neje. Csak déli Franciaországban tudta még tartani magát a királynak fia, a tizenkilenc éves trónörökös (később VII. Károly néven).

Johannának születési helye utóbbinak hódolt, a szomszéd helység már a burgundinak; sokszor volt a két helység lakói között véres verekezés e miatt.

Johanna lehetett 15 éves, erős testalkattal, nagy szépséggel, midőn kijelenté övéinek, miszerint tulvilági hangokat hallott, melyek a dauphin (trónörökös) mellett szólanak, és ő van figyelmeztetve általuk és rendelve, küzdeni a csatában honáért és leendő királyáért.

Mindenképp le akarták övéi beszélni e tervről és férjhez ohaították adni egy Poulli ifjuhoz. De Johanna az egyházi törvény előtt esküdött arra, hogy soha férjhez nem megy. És nem is ígérte senkinek.

Ezalatt a dauphine a legnyomottabb helyzetbe jutott az angolok miatt, kik 1428-ban Orleánt ostromolni és elfoglalni törekedtek. Johanna, sugallata folytán, maga elé tűzte Orleánsnak megszabadítását az ellen hatalmából és a dauphinnak Reimsban való megkoronáztatását.

Titokban Baudricourthoz, Vaucoleurs város parancsnokához folyamodott, ki is többször visszatartatá emez ajánlatát a gyöngye szüznek, t. i., hogy honát megmenteni indulván, segítse őt utjában.

Baudricourt végére mégis elküldé Johannát fér-

fias, harci ruhában, fedezet alatt, Chinonba, hol a dauphin tartózkodott.

Károly, kinek Johanna elbeszélte égi küldetését és biztosítá, hogy érte, mint Frankhon leendő és valóságos királyáért, mindent megtesz, nem hitt a leánynak. Csak később, midőn Poitiers-ben tekintélyes férfiak próbára tették és meggyőződtek feddhetlenségéről, nem kételkedhetett többé Johannának magasabb hivatásában.

Sok akadály után végre elindult az alig tizenéves leány férjruhában, karddal kezében, sisakkal fején, fehér lobogóval felkészülve, mely fegyverek és készletek álmában jelöltettek neki meg, melyekre hivatkozott, hogy a ferboisi templomban az oltár alatt elásva vannak, és melyeket csakugyan ott is találtak.

Lelkes csapatból kísértetve érkezett Orleáns alá, melyet Dunois gróf, a trónkövetelő, védett. 1429. ápril 29-én behatolt Johanna élelmi szerekkel a városba, és május 4-től 8-ig többszöri támadás után kiűzte onnan végkép az angolokat.

Ezen nevezetes győzelem után a szüz réme lett az ellenségnek, a francia nép előtt pedig, melynek szülötte volt, vallási rajongás és tisztelőnek tárgya; a csüggedést a francia népnél lelkesedés és harci vágy váltotta fel, látva, hogy közöttük és általuk egy gyöngye szüz mire képes, szilárd akarral vezérelvén őket.

Ezen nagy hődotatnak dacára Johanna nőies és szerény maradt. De midőn csatában tapasztalt

szövetségnek ma tényleg tagjai: III. Frigyes német császár, II. Oszkár Svédország királya, IX. Keresztély Dánia királya, Don Pedro Brazília császára, Kalakaua király, Edward walesi herceg és fia, Arthur connaugti herceg, IV. Lajos hesseni nagyherceg, Amades herceg volt spanyol király, Oszkár Gusztáv Adolf Svéd- és Norvégország trónörököse, Ernő szász-koburg-góthai herceg, Lajos Vilmos bádeni herceg, Murad szultán, Tewfik pasa Egyiptom alkirálya, az indiai alkirály, Mustafa ben Izmail herceg stb. És az uralkodóházak e tagjai nem csak névleges védnökei a szövetségnek, hanem tényleg buzgó szabadkőművesek is, a mit a következő néhány példa bizonyít.

I. Vilmos, a nemrég elhunyt német császár, a rostaki »Lucens« páholyhoz, ennek 75 éves fennállása alkalmából intézett üdvözlő levelében többek között a következőket írja: »A szabadkőművesség kiválóan alkalmas, hogy tagjait az igaz vallásosságra, családjuk, hivatásuk és a közelet egyéb nyilvános működése körében vállalt kötelezettségeik örövendetes és áldozatkész teljesítésére nevelje és folyton fejlődő önmegismerés által igazán boldogítsa, sőt, hogy az egész emberiség javára is áldásdus eredmények elérésére buzdítsa.«

III. Frigyes német császár a strassburgi páholyban tiszteletére rendezett ünnepen tartott beszédében többek között a következőket mondotta: »Ohajtom, hogy miként itt, úgy szerte a világon, mind jobban értsék meg és mind jobban méltányolják amaz örök igazságokat, melyeket a szabadkőművesség hirdet. Melegen ajánlhatom a testvéreknek, hogy szorgalmas kutatás és vizsgálódás, összehasonlítás, egyengetés és kiegyenlítés által odahussanak, hogy a szabadkőművesség tiszta, burkolatlan és egyszerű tanait érvényesítsük, de ne riadjunk vissza a vélemények harcától sem, bármily ellenségesek legyenek is azok, mert épen ezáltal járulhatunk hozzá az eszmék valódi tisztázásához, a mi a királyi művészet nemes és egyszerű alapelveinek földelésére vezet. Mindenek előtt azonban két alapelv jellemzi törekvéseinket: a lelkiismereti szabadság és a türelmesség.«

A walesi herceg szorgalmas látogatója nagypáholyának s alig három éve, hogy leg-

idősebb fiát maga vezette be és vette föl a szövetségbe. A múlt évben, az angol királynő 50 éves jubileuma alkalmából, az ő elnöklése alatt tartott fényes diszmunkán, a walesi herceg beszédében a következőket mondá: »E diszes munka fényes bizonyossága a trónhoz való ragaszkodásnak és hűségnek a szabadkőművesség részéről, mely jól tudja, hogy az angol uralkodóház tagjai tehetségükhöz képest mindent elkövettek, hogy a szabadkőművességet támogassák és megerősítsék.«

Oszkár svéd király ünnepélyes alkalmakkor a páholyokban tartott buzdító és oktató beszédeit két teljes kötetben tette közzé néhány év előtt s e két kötetben a szabadkőművesség iránti lelkesedését és ragaszkodását sokszor meghatón fejezi ki.

Ernő szász-koburg-góthai herceg huszonöt évig volt páholyának főmestere (elnöke) s így minőségben példás buzgalmat és mintaszerű munkásságot fejtett ki.

A füzetben levő adatok közül főlegemlítjük még, hogy Magyarországon 38 páholy dolgozik a Symbolikus Nagypáholy védelme alatt. Nálunk a szövetség gyakorlati céljait a következő öt pontba foglalja össze: a felebaráti szeretet ápolása, a nevelésügyi felkarolása, a szegényügy rendezése, az erkölcsök nemesítése, a nemzetiségi viszályok megszüntetése.

A magyar szabadkőművesség gyakorlati alkotásai közül felemlíti a füzet a következőket: népoktatási kör, erkölcsös ponyvairalmi vállalat, rabsegélyző egyesület, háziipar terjesztő egyesület, szeretetházak, hajléktalanok menedékhelye, gyermek-menedékhelyek, gyermek-gyógyító intézetek, rongyos egyletek (iskolás gyermekek felruházására), szűnidei gyermek-telep egyesület, a gyermekbarát-egylet, önkéntes mentő-társulat, hülyék nevelő intézete, levesosztó-intézetek, melegedő szobák, népkonyhák, gyermek-kertek, bölcsődék, ingyen rendelő intézetek, a szegények gyámolítása stb.

A szövetség jövő hivatásáról egyébként az említett füzet befejező sorai a következőket mondják: »A közel mult évek alatt a nemzetiségi, faji és vallási torzalkodások napirinden voltak, s sajnos, még ma is gyakran jelentkeznek, a mi azt bizonyítja, hogy a szabadkőművesség nálunk nagyon is szük-

séges, elannyira, hogy ha még nem honosult volna meg nálunk ez az intézmény, ezentul kellene azt meghonosítanunk.«

SZEMLE.

A főrendiház május 11-ki ülésében három törvényjavassalattal foglalkozott, s mindhármát el is fogadta. Behatárolt vita egyik törvényjavassaltnál sem fejlődött ki, de azért több oldalról hozzászólottak a tárgyakhoz.

A tartalékosoknak és póttartalékosoknak béke idején tényleges szolgálatértelme kivételes visszatartásáról, illetve behívásáról szóló törvényjavassaltnál Hollán Ernő szólalt föl s azt hangsúlyozta, hogy hadseregünk békélettszáma oly csekély, hogy a bajon okvetlen segíteni kell; hadseregünk erősítése céljából megszavazza a törvényjavasslatot, bár nem helyesli, hogy oly nagy discretionális hatalom adassék a kormányának, mint a minőt a törvényjavasslatot involvál. — A törvényjavasslatot a felszólalás után vita nélkül elfogadta a főrendiház.

Az árverési csarnokokról szóló törvényjavasslat ellen sem tett senki érdemleges kifogást. Zichy Antal ugy üdvözölte azt, mint jó kezdetet, melynek bizonyára folytatása is lesz, a mennyiben a szóló is pártolja a főrendiház közgazdasági és közlekedési bizottságának ama javasslatát, hogy az árverési csarnokok a legnagyobb számot tevő bírói kényszer-árveréseknél és közhatósági, ingó tárgyakat illető árveréseknél is igénybe véssenek. Zichy Nándor gróf röviden kijelentette, hogy ugyane véleményhez csatlakozik, mire a törvényjavasslat egyhangulag elfogadtatott.

A halászatról szóló törvényjavasslatnál Zichy Antal szólalt föl először, kiemelve, hogy a törvényjavasslat mily nagy szükségletet elégít ki; azt javassolta azonban, hogy a törvényjavasslat czimében tévessék ki, hogy csupán az édesvízi halászatról szól s nem egyszermind a tengeri halászatról. Zichy Nándor gróf hasonlóképen nagy haladásnak jelezte a törvényjavasslatot a közgazdaság terén s pártolta Zichy Antal javasslatát, mely azonban Széchenyi Pál gróf földművelési miniszter alapos indoklása után elvetetett.

A halászat törvényjavasslat részletes tárgyalásánál Bánffy György gróf adott be javasslatot, hogy a rákászat tulajdonjoga a föld birtokosának biztosíttassék. Széchenyi Pál gróf felvilágosítása után azonban Bánffy gróf visszavonta javasslatát. Végül pedig többek felszólalásai után a javasslat elfogadtatott.

A képviselőház május 12-én tartotta a pünkösdi szünidő előtt utolsó érdemleges ülést, melynek elején Lőrinczy György, a dunaserdahelyi választás ügyében megjelentő vizsgálatra kiküldött képviselő, letévé az esküt. Ezután kérvények intézettek el. Ezen ülésben nyilatkozott a miniszterelnök a ház munkarendjéről. E szerint a ház május 24-ig nem tart érdemleges ülést; ünnep után Irányi Dániel indítványa az árvízkarosodá-

férfiak rosszsalták tulmerészségét és tulságos önfeledlődszát, sajátáság rendszerét és fellépését, hivatkozott határozottan isteni küldetésére. Nagyokkal és alantasokkal szemben meg tudta őrizni női méltóságát szigoruan.

Orléans megszabadítása után hozzáfogott küldetésének második feladatához. Vezetése alatt a dauphin csekély számú seregnek kíséretében Gienből Rheimsba indult, utközben meghódítva Auxerre, St. Florentin, Chalons, Troyest városokat, mindezeket Johanna tanácsára s az ő segítségével és vezérlete alatt.

1429. július 17-én megtörtént Rheimsban a koronázás. Ezen ünnepély alkalmával rövid, fényes, csodaszzerű pályájának fénypontjához ért Johanna. Oldalánál állott a királynak, fehér lobogóját tartva kezében. Elvégeztetvén a szertartás, könyvek között, boldog mosolylyal omlott térdre királya előtt, üdvözölvén őt, mire a király áldólag tévé kezeit fejére és felemel őt.

Johanna kérte a királyt, bocsátaná vissza őt falujába, mert itt küldetése véget ért; de a király szívesen kérte, hogy maradjon közelében seregeinek vezéréül. Érezte magában Johanna, hogy több isteni kijelentés nincsen számára fentartva, s balsejtelmek kezdettek erőt venni rajta.

Miután a Champagne legnevezetesebb városai meghódolának már, VII. Károly Párisig akart elönyomulni, ámbár Johanna csak St. Denisig javassolta menni. Ennek daczára eredménytelen támadás intéztetett a főváros ellen, a hol Johanna sulyosan megsebesülvén, Alencon gróf által csaknem erőszakkal vitetett el a csatatérről. A hon-

nagyjainak kérésére kis idő mulva mégis vezeté a táborát, fennen lobogtatva fehér zászlóját a Loire mentén, behatolva az ellenség közé, oly bátorsággal, mely kétségbeeséssel volt határos. St. Pierre le Mouthiers ostrománál az ellenség vagdalkozásai közben is összegyűjté szétugrasztott seregét és eldönté a városnak diosósgteljes bevételét. Ezzel szemben, rosszul fedeztetve, felhagyá Lachante ostromát.

Az 1430. év elején megveré többek között az erőszakos burgundi felkelőt, Franquet d'Arest, Lagui közelében, kinek igazolt kivégeztetését később bűnül tudták be neki.

Azon hirre, hogy az angolok és burgundok Campignéből eltávoztak, május 24-én ezen nevezetes helyre ment kevés kísérettel. Egy roham alkalmával a burgundiak ellen övéi a nagy erőhatalommal szemben visszaverettek. Johanna, ki a végső fedezettel hátul maradt volt, a burgundiak által utóleretett és elfogatott Vendome által, ki őt Luxenburgi Jánosnak átszolgáltatta, ki által a burgundi hercegnek, legfőbb ellenének, hatalmába jutott.

Az angolok ez örömhír hallatára isteni tiszteleteket rendeztek a meghódított városokban, míg a rest király s a hűtlen francziák megszabadítására mit se tettek. Midőn Johanna észrevette, hogy az angolok hatalmába jutott, megkísérté a menekülést, Beauvoir falairól leugorván, hol ismét sulyosan megsebesült, újra elfogatott és Rouenbe kísértetett. Ott Beauvais püspöknek egyházi törvényseke elé vitetett, mint varázsló nő.

Itt vétetett kezdete egy rút, kínos pernek 1431.

január havában, és négy hó mulva a szűznek elítéltetésével végződött tűzhálára.

Johanna ez idő alatt, daczára testi és erkölcsi szenvedéseinek, csodálatos szilárdsággal párosult önmegadást tanusított.

Azonban, midőn a máglyához vitetett, a halállal szemben ártatlanságára hivatkozva, igazságot kért a néptől és a papokra hivatkozott, kik ártatlanul ítélték el.

A papok tehát a halálbüntetést életfogytiglani rabságra változtatták; azonban az angoloknak más kilátása volt Johannával és halálát sürgették; durván bántalmazták fogságában, kényszerítve őt férfiak társaságára, és e kínzások közben elejtett szavait a boszorkányságok tulajdonitva, megerősíték azt, hogy varázsló nő, s másodszor is máglyára vitték, hol még bakóit is meghatotta ártatlanul történt elítéltetése és halála.

Szent életéről a nép csodadolgokat beszélt még sokáig. A népmonda szerint megégettetése alkalmával a máglya lángjai közül fehér galamb szállott az ég felé.

Családjának közbenjárására, melyet diadalainak közepette VII. Károly nemességre emelt, a boszorkánypör megsemmisítettett, s Johanna ártatlansága és szent küldetése hazaszerte nyilvánosan hirdettetett, de későn.

Rouenben és Orléansban emléksobrokat emeltek számára. Számtalan költemény és költői mű között, melyek Johanna regényes alakját többé-kevésbé történetnethen dícsőítik, bár nem épen történelmi hűségben, távolról sem éri fel egyik sem Schiller remek tragoediáját.

sok ügyében és a szeszadó-javaslat kerülnek tárgyalás alá. Végül Ivánka László a perjámos-varjasi vicinálisi vasut ügyében interpellált. A képviselők Péchy Tamás elnök éltetése mellett osztottak szét.

Egy bécsi lap értesülése szerint úgy az osztrák, mint a magyar parlament a delegációk ülésezése után is, júliusban, még össze fog jönni a delegációk határozatainak végrehajtásához szükséges intézkedések megtétele végett.

Az évnegyedes pénztári kimutatás. Az év első negyedéről szóló állampénztári kimutatás megjelent és végeredményében az 1887-ki év első negyedéhez képest 1.397,121 forint kedvezőbb. Legörvendetesebb a kimutatásban az egyenes adók jövedelmének mintegy 1 millió 200,000 forint kitevő szaporodása, mi arra mutat, hogy az ezen legfontosabb bevételi ágban a múlt évek negyedévi kimutatásaiban több ízben mutatkozott visszamaradás nem volt állandó jelenség. A kedvezőbb természeti viszonyok nemcsak az 1886-ban mutatkozott csökkenést szüntették meg, hanem bebizonyították, hogy az állam e czímen várható jövedelmei, bármennyire lehetetlen is ez idő szerint azok emelése, magukban még fejlődésképesek. Egyebekben a kimutatás nem nyújt új adatokat, melyekre további következtetéseket építeni lehetne. Az 1887. végén megszavazott új adók 1888. első negyedében nem voltak még érvényben s így azok hatása a kimutatásban nem észlelhető. Nem mutatkozik az államadók teherzsaporodása sem, a mi a papíráradéknál csak az év második és negyedik negyedében okoz különbséget. Egészben azonban azt tanúsítja a kimutatás, hogy a költségvetés előirányzatának betartására — a rendkívüli természetű kiadásoktól eltekintve — komolyan számíthatunk, s ez biztatón szolgálhat, hogy ha a kikötött egyéb előfeltételek bekövetkeznek, az államháztartás bajainak állandó orvoslására irányzott törekvés is sikeres lesz.

A közmunka- és közlekedési miniszter hír szerint még ebben az ülésszakban, esetleg az e hóban vagy június elején megnyitandó második ülésszakban törvényjavaslatot szándékozik a Vaskapu szabályozása tárgyában a képviselőháznak beterjesztetni. E törvényjavaslat azonban csak a vállalatnak technikai részére vonatkozik s a finanszírozásról később terjeszt be külön törvényjavaslatot a miniszter.

Forgalmi politikánkra nézve igen nagy horderejű értekezletre gyűltek össze szombaton Budapesten a magyar közlekedési miniszter, illetve a magyar kir. államvasutak meghívására a szerb, a bolgár, a csatlakozási és régi török vasutak, valamint a magyar és osztrák vonalak megbízottai és igazgatósági tagjai. Az értekezlet tárgya a keleti vasutak viszonya az osztrák és a magyar vasutakhoz, valamint általános tarifa-politikájuk megállapítása. Már az a körülmény, hogy az értekezlet Budapestre hivatott össze, annak elismerését involválja, minő jelentékeny gőzpontja a keleti összeköttetéseknek. Mint hírlete, a direkt tarifák végpontjai Konstantinápoly—Bécs; egyelőre tehát, a mint azt Ausztria-Magyarország érdeke meg is kívánja, a német vasut-egyesülettel kapcsolat van tervben. Remélhető, hogy a létrehozandó megegyezés az érdekelt területek lakosságának, valamint forgalmunknak érdekeit ki fogja elégíteni és hogy a keleti vasutak szoros kapcsolata a magyar állam hálózatával szaporítani fogja azon szálakat, erősíteni a rokonszenvet, mely Magyarország népét a keleti országok népével régi idők óta összefűzi.

Az E. M. K. E. a már megszokott érdeklődés mellett tartotta meg rendes választmányi ülését gróf Bethlen Gábor elnöklése alatt. A titkári jelentés nyomán megemlítjük, hogy a múlt havi forgalom 10,140 ft 79 kr volt. Az egyet tényleges vagyona pedig ápril végén háromszáznegy ezer száztizenhárom frt és 07 kr. Sztérényi József, a brassómegyei választmányi épen jelen volt titkára, előterjesztette a Szt. István napján tartandó közgyűlés programját, melyet az igazg. választmányi jónak és változatossáknak találván, egész terjedelmében elfogadott. A választmány kimondotta, hogy az egyesület csatlakozik a többi egyesületek ama indítványához, hogy pótdó kérelmezése végett egy kongresszus hívassék egybe Debreczenbe, a melyen a különféle közművelődési egyesületek s az E. M. K. E. is képviseltesse magát. Bartha Miklós a gyermek-menhelyekre nézve tett indítványt, mely kiadatott a direktoriumnak.

Bécsben a Mária Terézia szobor leleplezése vasárnap a legnagyobb fényben, az uralkodó család, az osztrák és magyar főnemesség, a klerus, mindkét minisztérium jelenlétében folyt le. Este az operában diszlocádás volt az egész udvar jelenlétében. A király a leleplezési ünnepély alkalmá-

ból hadseregarancsot adott ki, melyben 32 gyalog-ezred örök időre Mária Theresia nevet, más huszonkét ezred pedig a Mária-Theresia-korbeli fővezérek neveit örökre fölveszi.

A külpolitikai helyzetben legfigyelemreméltóbb jelenség ez idő szerint a német-osztrák viszonyok feszültsége, mit eléggé bizonyít ama két birodalom sajtója. Különösen a német újságok kifoghatlanok az orosz-ellenes kifakadásokban. A „Berliner Tageblatt“ határozottan állítja, hogy a Német- és Oroszország közti viszony napról napra rosszabbá válik s a konfliktus kitörése nem sokáig fog magára várni. A „Post“ pedig egyenesen az orosz hadikészületekről ír vezércikket s azt mondja, hogy Oroszország terjeszkedési tervet egyre messzebbre nyúlunk, úgy, hogy Németországnak a szövetségese fenyegetve van s vele a német birtok is, s Oroszország a határon oly haderőt gyűjt egybe, mely nagyobb a német csapatállománynál; ezek a készülődések oly pénz-szükségletet kívánnak, melyet a különben is zilált pénzügyi állapotok csak bizonyos időpontig bírnak meg. Ennek a fölismerése pedig a háboru kitörését szükségképp közelebb hozza. Az orosz-német viszonyok feszültségéről írva, egyik német lap diplomáciai körökből vett értesülés alapján azt mondja, hogy Oroszország a portától Ferdinánd fejedelem trónfosztását követelte, Németországtól pedig e lépésnek hathatós támogatását kívánta, Németország azonban ezt a kívánságot, mint az eddig követett tartózkodó politikával össze nem egyeztetthető, visszautasította. Ez aztán természetesen elkedvetlenítette Oroszországot. A háborus jeleket szaporítja Bulgária fegyverkezése. Szófiából sürgőnyzik, hogy miután a török és szerb határon még mindig mutatkoznak nagyobb emigráns- és rablócsapatok, a bolgár kormány a határőrség újból való megerősítését határozta el. Mutkurov hadügyminiszter fegyverek szállítására orosz szállítókkal szerződést kötött. Feltűnő az orosz Oroszországgal megengedi a fegyverek kivitelét. A helyzet komolyságára mutat Anglia nagymérvű készülődése is.

A beteg császár állapotáról folyó hó 13-ki kelttel Berlinből ezeket jelentik: A császár jól töltötte az éjszakát. Ereje szemlátomást gyarapodik. Dél előtt 10 órakor felkelt és saját erejéből ment dolgozó-szobájába.

Különfélék.

— **Kinevezés.** Vajna Gáspár nyáradszeredai kir. aljárásbíró a kézdivásárhelyi kir. törvényszékhez bíróvá nevezett ki.

— **Miniszeri megbízás.** Kézdivásárhelyi Dr. Szini Gyula orvost az igazságügyminiszter a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén előforduló törvényszéki orvosi, valamint az itteni fogházorvosi teendőket teljesítésére bízta meg.

— **Az Oltszabályozás** tárgyában e hó 12-én látogatott értekezlet tartott Seps-Szentgyörgyön báró Apor Gábor alispán elnöklése alatt. Ezen összejövetel előkészítője volt meggyék részéről annak a másíknak, mely május kő 17-én Brassóban tartatik meg az összes érdekelt megyék részvétele mellett Bethlen András gróf elnöklése alatt. A lefolyt értekezlet megállapította, hogy minő állást foglaljon el Háromszék megye e fontos kérdést illetőleg.

— **A brassó—ojtói államuton** Kézdi-Vásárhely székhellyel rendszeresített m. kir. utmestéri állomásra a közmunka- és közlekedésiügyi m. kir. miniszter Jencsevicz Bódog igazolvánnyal bíró csendőr-ormestert nevezte ki.

— **A tavaszi országos vásár** Kézdi-Vásárhelyt példátlan gyarlóan folyt le. Alig volt nagyobb forgalom, mint egy közönséges heti vásáron. Szombaton és vasárnap a baromvásárra behajtottak 1376 darabot, melyből eladatott 507 darab. Hétfőn meg a külpiacon folyt le a vásár csekély közönséggel s csekély adás-vevéssel. Nagyon látzott mindenfelé, hogy a vidéki földmivelő közönségnél nagyon kifogyott a pénz. A zsebmetszők, az országos vásár eme nyénai is rossz időket értek; nem lehetett a zavarosban halászni, mert nem volt tolongás. Haszontalan kísérleteik után a rendőrség börtönében fejezték be az eredménytelen vásárt.

— **A fagyos szentek** nagyobb károk nélkül multak el. A két első napon egy kis dér volt, de kárt nem tett semmiben. A hőmérsék azóta folyton emelkedik.

— **Gyergyó-Ditróban a papválasztás** folyó hó 12-én a legszebb példás rendben történt meg. Legtöbb szavazatot nyertek s így a hármas jelölésbe bejöttek: Puskás Alajos 199, Csiby Tamás gelenczei lelkész 167 és Takó János gyulafehérvári gymnasiumi tanár 181 szavazattal.

— **Halálozás.** Gyergyó-Szentmiklóson Simon Mari, Simon Ede takarékpénztári könyvvezető nővére, folyó hó 12-én hosszas szenvedés után életének 40-ik évében elhunyt. Béke poraira!

— **Közmérlegek felállítása a gabnapiacokon.** A

mezőgazdasági terményeket ma már, eltérve a régi szokástól, mindenütt súly szerint mérik. A belügyminiszter minden oldalról védeni akarván az adó-vevő közönség érdekeit, körrendeleti felosztást intézett a hatóságokhoz, hogy a városokban és községekben közmérlegeket állíttassanak fel, a melyeken a termények valódi súlyát meg lehessen állapítani.

— **A „Jó szív“** bazárja csütörtökön nyitott meg Budapesten a kiállítási nagy pavillonban. Alig félórával a megnyitás után már nagyszámú közönség töltötte meg a bazár helyiségét és mindegyre többen és többen igyekeztek részt venni a sokadalomhoz hasonló érdekes bazár megtekintésében. A főváros arisztokrata hölgyeinek színe-java szolgált ki az egyes sátraknál, melyekhez csak úgy özönlöttek a vásárlók. Ez alkalomból „Jó szív“ czimmet lapot is adtak ki, melyet Fenyvessy Ferencz orsz. képviselő szerkesztett. A lap a legjelesebb írók és államfőriak tollából hozott sok érdekes apróságot s oly nagy kelendőségnek örvendett, hogy több kiadást kellett belőle rendezni. A bazár mintegy 40,000 forint jövedelmezett az árvizkárosultaknak. A közönség valóban jószívű volt a „Jó szív“-hez czimzett bazárban. Többen 25—50 forintot fizettek, Karácsonyi L. gróf 100 forintot fizetett egy pezsgőért. Károlyi László gróf 400 forintot vett egy szivarat báró Rudics Józsefnétől.

— **A „Jó szív“ Erdélyben.** A kolozsvári társadalom kiválóbb tagjai vasárnap megalakították a „Jó szív“ egyesületet. Elnökké Teleki Domokos grófné választották meg. A rendezendő ünnepeket a nyári színházban fogják megtartani.

— **Öngyilkosság.** Ismét egy előkelő, dussgazdag család ifju sarja fordította önmaga ellen a fegyvert. Kégl Pista, Kégl György országgyűlési képviselő fia, a Kégl-család Székesfehérvár mellett fekvő kastélyában pénteken reggel halántékán lötte magát, s rögtön szörnyet halt. Az öngyilkos alig volt 30 éves, de oly éretnek látszott, hogy a kik nem tudták, azt hitték, hogy legalább is 35 éves. Hatalmas alkatu, ritka erős ember volt, s a sportnak mindenféle nevei már zsenge ifjúságában valóságos Herkulesse edzették. Atyja nagyon gondosan nevelte. Egyike volt a legjobb tanulóknak s az érettségi vizsgálatot kitüntetéssel tette le. Egyetemi tanulmányait Budapesten, Berlinben és Párisban végezte, mint joghallgató, de már ez évek az uri passzióknak voltak szentelve. Pár zajosan eltöltött év után Kelet-Afrikába utazott vadászni. Csaknem százezer forint költséggel rendezte expedícióját és lement Zanzibárig, hol a szultán is szívesen fogadta. Nagyszerű vadászakmányt ejtett az egyenlítői égály erdőségeiben; a vadászatokban részt vett Gerard is, a híres oroszánvadász, kinek akkor életét mentette meg. Kégl Pista szenvedélyes sportsman volt, a lövészenyeken nagy fogadásokat tett s százezereket vesztett. Atyja többször kiváltotta a hitelezők kezei közül, s utóbbi időkben havi ötszáz forint appanagot adott neki. Most ismét beadósodott; a löversenyeken való szerencséjében bízott, de csalódott, mert vesztett. Fölkereste a szülői házat, de hidegség fogadta ott is a régi szeretet helyett, s pénteken reggel hat órakor végtet vetett életének. — Holttestét a családi új temetőben emelt családi sírboltba temették el. Ő a temetőnek első halottja.

— **A lelki szegények,** a hülyék számára emeltek hajlékot a budai határon, az Erzsébet-kórház és a régi krisztinavárosi temető között, s vasárnap avatták fel ünnepiesen. Az intézet hivatalos neve: „A hülyék és gyenge elműek nevelő- és ápoló-intézete“; emeletes, palotaszzerű épület, mintaszerű berendezéssel; igazgatója Frim Jakab. Magyarország 18 ezer idiotája közül jelenleg 58 van benne elhelyezve.

— **A Mária Terézia-rend lovagjai.** Mária Terézia emlék-szobrának leleplezési ünnepélyén bizonyára feltűnést fog kelteni az a kis csapat, melynek tagjai a nagy király által alapított katonai lovagrend jelvényével fognak ékeskedni. A Mária Terézia-rendiel bírása minden katonának legforróbb vágya, mert ezzel vannak összekötve a legnagyobb kitüntetések s megszerzése csakis a kiválóbb katonai érdemekkel lehetséges. A rend nagymestere maga a király. A nagykereszt egyetlen tulajdonosa Albrecht főherczeg tábornagy (1866. óta). Kommandeur keresztetek: báró Kuhn tábornag, a ki egyszersmind a rend kancellárja (1866. óta) és báró Filippovich József tábornag (az 1879-iki boszniai háboru óta). A mi hadseregünkben 33 tagja van a rendnek, még pedig egy nagykereszt, két kommandeur-kereszt és 30 lovag.

— **Elvi határozatok iparügyekben.** A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi minisztérium újabbán a következő elvi jelentőségű határozatokhoz hozta: 1. A vármegyey számvevő uti költségei, melyek a szolgabírói székhelyeken lévő iparlajstromok megtekintése és a számvizsgálat teljesítése folytán felmerülnek, nem az iparalapról térítendő meg. 2. Az ipartestület saját tagjait és ezek segédeit hivatalos ügyben megidézheti. 3. Az iparhatóság a megidézett pénzbírság kirovása mellett is kötelezheti a megjelenésre.

— Egy kitűnő gyógyszer a dr. Popp J. G. udvari orvos által már évtizedek óta készített nővény szappan, mely nemcsak mint piperszappan, de mint gyógyszer is híres, a menyinyben a mellett, hogy a bőrt rendkívül finomítja, arról állandó használat mellett minden kiütést, foltot stb. eltávolít. Ára csekély: mindössze 30 kr, és minden gyógyszerárban kapható.

Mutatványok a „Jó szív” című bazár-lapból.

Nekem most csak egy jelszavam lehetett a jószívű közönséghez: Pusztítsák nálam a bort, mint a hogy a víz tisztított.

Rickl Gyuláné.

Jótékonyágból elnézzük szívesen az — iszákosságot.

Berczik Árpádné.

Az tiszteli meg a bazárban a hölgyeket, a ki most enni, inni tud.

Jálicos Ignáczné.

Varázsított árulunk a bazárban. A gyengéből hős lesz, lustából virgoncz. Csak a jószívű nem változik.

Horváth Gyuláné.

Fényképekről.

Hogy miért tartom a fotografiát fölösleges iparágának? Mert a szép nő sohasem oly szép a képen, mint az életben, a csunya meg mindig szebb. Ott hazudik, itt ámit.

Berczik Árpád.

Mire jó a jó szív?

Jó a férfi-nemnek, mert mérsékli az önzést, melyet az önfentartási ösztön és az élet küzdelmei korunkban igen is kifejlesztenek. Jó, mert az önzés a jó szív ellensülya nélkül lassanként, de biztosan megszünteti a különbséget az ember és a ragadozó állatok között.

Hasznos a férfiaknak, kiknek velejük jobban fejlődött, mint embertársaik nagy részéé, mert hol csak ész van és szív nincs, az első inkább rombol, mint termékenyít.

A legtisztább demokratikus elv, mert semmi sem hozza össze inkább a különböző osztályokat, mint a jó szív, és azok között, kiknél ez egy vonalon áll, nem létezik valódi rangkülönbség.

A legarisztokratikusabb elv, mert nemesíti diploma nélkül.

Jó a nőknek, mert a legjobb női pipere. Egyaránt jól áll a szőkének és barnának. Nem szabad, hogy kimenjen a divatból, de ha kimegy, annál érdekesebbé válik.

A legszebb női erény, mert ez egyetlen, melyben semmi önzés nincsen.

A legjobb szépítőszert, mert a valódi szívjóság több bájot ad a női arcnak, mint a legfinomabb kenőcs. Ideálizálja a fiatalt és az öregek számára megmenti a női báj egy részét.

A legjobb szépítőszert, mert a legszebb nő az, kinek szeméből — szíve néz ki.

Mindez azonban csak akkor igaz, ha a jó szív nemcsak a kirakatban van, hanem bent a boltban is.

Gróf Andrássy Gyula.

172-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára 1887. év őszén Zágón község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Orbán István 3 lit. rozs, Izsák Mózes 2 l. rozs, Kovács Ferencz 4 kr s 1 lit. rozs, Rima György 1 koszu hagyma, Csoma Sámuel 1 lit. fuszulyka, Gál János 10 lit. rozs, Szörösei Vincze 2 l. borsó s 2 lit. fuszulyka, Beczási Kristóf 20 liter rozs, Antalfi Elek 1 lit. rozs, Beczási József 4 kr, Kocsis Ferencz 2 lit. fuszulyka, Kónya István 1 lit. fuszulyka, özv. Gál Józsefné 2 lit. rozs, Albu Ferencz 1 lit. törökbuza, Albu Gergely 1 liter rozs, Dima Ferencz 1 lit. rozs, Vaszi István 1 liter fuszulyka, Vajna Jánosné 10 lit. rozs, Damokos Ferencz 1 lit. fuszulyka, Kis Mihály 2 l. fuszulyka, Kovács Bálint 5 kr, Bitay Zsuzsa 1 lit. rozs, Izsák Antalné 2 lit. rozs, Korja Antalné 1 l. fuszulyka, Gál Tamás 1 lit. törökbuza, Albu József 1 l. rozs, Csorja Jánosné 6 lit. rozs, Zsidó László 1 liter fuszulyka, Igyártó József 2 kr, Gál Ferencz 1 lit. rozs, Dombora Ferencz 1 lit. rozs, Kis András 1 l. rozs, Szabó Bálint 1 lit. rozs, Albu Károly 2 liter rozs, Földes Sámuel 2 liter rozs, Kónya András 1 lit. rozs, Földes József 1 lit. rozs, Csoma István 1 lit. rozs, Csoma András 1 lit. rozs, Nyárádi Gerő 10 kr s 1 l. rozs, Imre Miklós 4 kr, Mátyás Lajos 3 kr, Földes Györgyné 1 liter fuszulyka, Kovács Lajos Barnabás 25 lit. rozs, Baka Ilona 2 koszu hagyma, Barthali János 5 l. rozs, 5 l. fuszulyka,

3 koszu hagyma, Dózsa Anna 20 kr, Gödri József 1 lit. fuszulyka, Földes Miklós 3 liter rozs, Török József fél lit. törökbuza, Bitay Ferdinánd 10 kr, Albu Lászlóné 1 liter fuszulyka, Albu Lajos 2 liter rozs, Bálint Dávid 1 liter rozs, Vinter István 1 lit. árpa, Kovács Lajos 1 lit. fuszulyka, Albu István 1 liter fuszulyka, Albu Ferencz 1 koszu hagyma, Deák József (Ádám) 1 liter rozs, Székely András 1 liter rozs, Barabás Ferencz 1 l. rozs, Székely István 1 liter fuszulyka, Török István, Csulak Ferencz 1 liter rozs, Csutak György 1 liter törökbuza, Csákány Elek 1 lit. rozs, Jós János 1 liter fuszulyka, Veres János 4 kr, Barabás István 1 liter fuszulyka, Barabás József 1 lit. árpa, Székely Lajos 1 liter fuszulyka.

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Egy tenyészképesnek talált **bivalbika**, továbbá egy csaknem teljesen **új kocsi** jutányos áron eladó. Utasítást ad lapunk kiadóhivatala.

Árlejtés.

Maksa községében fa-anyagból építendő két tantermet és két tanító részére lakástmagába foglaló iskolaépület felépítése **május hó 27-én d. u. 2 órákor** tartandó nyilvános árlejtésen vállalkozóknak ki fog adatni.

A feltételek, alap- és homlokrajz alólírott bizottsági elnökél megtekinthetők.

Kikiáltási ár **2000 ft.** Vállalkozók kötelesek a kikiáltási ár 10% át bányapénzült letenni.

Maksa, 1888. május 14.

Málnásy Lajos,

1—2

biz. elnök.

Sz. 549. tkkv

1888.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kovásznai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtónak Petke Pál illyefalvi lakos végrehajtást szenvedő elleni 353 ft

41½ kr tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kovásznai kir. járásbírósa területén lévő Páké községben fekvő, a pákéi 6. sz. tjkvben 401., 1495., 1496., 1767., 1888. hr. sz., a zágoni 1669. sz. tjkvben 9311., 9312. hr. sz. ingatlanra, Zágon község földbirtokosnak fizetendő évi 74 kr taxa feltétele mellett, a zágoni 2175. sz. tjkvben 10488. hr. sz. ingatlanból néhai Petke Anna Nagy Istvánné járandóságára 223 ft 16½ kr, az árverést 897 forint 16½ krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1888. évi július hó 10-ik** napján d. e. 9 órákor Páké község házánál, **1888. július hó 11-ik** napján d. e. 9 órákor Zágon község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bányapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át-szolgáltatni.

A kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság Kovásznán, 1888. évi márczius hó 17-ik napján.

Dobay János,
kir. járásbíró.

Vendéglő-nyitás.

Van szerencsém a n. é. helyi és vidéki közönséget értesíteni, hogy Kézdi-Vásárhelyt a „SZARVAS”-hoz címzett vendéglőm haszonbérlete lejárván, azt ujonan berendeztem s az igényeknek megfelelő szobák és kiegészített istálló állanak rendelkezésre, **Csicsár Sándor** vendéglőm pedig a legjobb erdélyi borokkal és ételekkel fog szolgálni jutányos árban.

Szíves pártfogást kér

tisztelettel

2—3

Nagy Gyula.

Raktára a leghíresebb szemüvegiparnak Rathenowból

(Poroszország.)

BOTH J. és MÜLLER
chronometer-, műórákésztők, optikusok, elektro-technikusok és városi óragondozók
BRASSÓ, széles-utca 599. sz. a.

ajánlják dusan felszerelt raktárakat valódi svájci zsebórákból, sveczvaldi faliórákból, keret- és képes órákból, bécsi ingaórákból és amerikai s francia ébresztő-órákból, valamint arany, ezüst, nikel, fehér fém és acél láncokból.

Nagy választék optikai szerekből, mint: szemüvegek, csiptetők, barometer, termometer, színházi látesők, tábori látesők és microscopok.

Minden javítás három évi kezesség mellett gyorsan és szolidan eszközöltetik.

Eladásnál 5 évi kezesség.

== Pontos kiszolgálás és bámulatos olcsó árak. ==

7—*

Toronyórák,

házi és szállodai táviradok felállítása pontosan és legolcsóbban eszközöltetik.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt.

Megrendelt tárgyak nem tetszés esetében veszteség nélkül visszavételnek.